

παράπανιστές σελίδες, δηλαδή 24 όλες μαζί, και τα παρακάτω φύλλα θάχουνε από 20 σελίδες.

— Τῇ δευτέρᾳ θὰ παρασταθῶνεν σὸ «Πανελλήνιο», ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ κ. Θωμᾶ Οἰκονόμου, οἱ «Ἀλυσίδες», τὸ γνωστὸ πολιτικοκοινωνικὸ δράμα τοῦ Ταγκόπουλου. Μαζὶ μὲ τὴς «Ἀλυσίδες» θὰ παρασταθῇ κι «Ὁ Καημένος ὁ Τρελλός», δραματάκι μονόπρακτο, μεταφρασμένο ἀπὸ τὰ Γερμανικά, μὲ τὸν κ. Οἰκονόμου πρωταγωνιστὴ.

— Μ' ἓνα τὸν διάγγελμα ὁ Μιστριώτης σὸ «Ἐμπρός» (3 τοῦ μηνός) κήρυξε πῶς ἀλλιῶς δὲ σώζεται τὸ ἔθνος παρὰ μόνον ἂν ἡ Ἐθνοσυνέλεψις διορίσῃ ὑπουργοὺς ἀπ' ὅλα τὰ κόμματα καὶ «ἐκτὸς αὐτῶν τοὺς κρατίστους ἀνδρας», δηλαδὴ τὸν κ. Γ. Μιστριώτη.

— Τοὺς λιβάνισε καὶ τοὺς θυμιάτισε μὲ τὸ παραπάνω ἔλκος τοὺς συναδέλφους του θεατρογράφους ὁ κριτικὸς κ. Γρ. Σενόπουλος, ὅλο τὸ καλοκαίρι, ὅσο δηλαδὴ τοὺς εἶχαμε ἀνάγκη, νὰ μᾶς διασκεδάζουνε.

— Τώρα μὲ τὰ πρωτοβρόχια, ποὺ καλμάρει τὸ θεατρικὸ ἐμπόριο, ὁ χρονογράφος κ. Γρ. Σενόπουλος μᾶς ζηγιάται («Ἀθῆναι», 5 Σεπτ.) τὸ φοβερὸ μαρτύριό ποὺ τράβηξε, ὄντας ὑποχρεωμένος νὰ «παρακολουθῇ ὅλ' αὐτὰ τὰ κατασκευάσματα».

— Τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι... ξαναζεῖτε προσκυνήσωμεν!

— Ἀρχίσανε οἱ βουλευτάδες πάλι τὴς ἀπόλυτες δυναστικές, κ' οἱ φημερίδες τὴς εἰρωνεῖας τοὺς πάλι γιὰ τοὺς ρήτορες ποὺ δὲ μαθητέψανε κοντὰ σὸ Μιστριώτη, γιὰτὶ τότες θὰ κάνανε τεχνικώτερους βάρβαρισμούς ποὺ δὲ θὰ τοὺς νοιώθανε οἱ σοφοὶ δημοσιογράφοι.

— Ἐγινε Σοσιαλιστικὸ Συνέδριο στὴν Κοπενάγη, κ' εἶδαμε πῶς τὸ Σοσιαλιστικὸ Κέντρο τῆς Τουρκίας ἀντιπροσωπεύτηκε ἀπὸ τὸ φίλο ποιητὴ Κ. Χατζόπουλο.

Στὴν ἀπὸ 14 ὁλοκληρωμένη συνέλευσιν τοῦ Πάλλου ποιητῆ Ernest Raynaud, μὲ τὸν τίτλο «Ἀποθέσις τοῦ Jean Moréas, Πάλλου ποιητῆ», τυπωθήκανε στὸν τελευταῖο Mercure de France.

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ἓνα φίλο, στὰ ξένα)

Ἀθήνα, 9 τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἀρχισε τὴς ἀντάρες ἡ Διπλὴ Βουλὴ. Στὴς 3 τοῦ μηνός ἀγριεὶς σκηνές γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ὅρκου. Καὶ τὸ Βαγγέλιο στὰ χέρια τοῦ παπᾶ, τὸ ξεσκίσανε μὲ τὴ μανία τοὺς οἱ **Συνταχτικοί**. Ἀκούστηκε ἓνας πραϋντικὸς λόγος τοῦ Δραγούμη, καὶ τὴν ἄλλῃ μέρα, ἀφοῦ ἔγινε καὶ παρασυναγωγή, καὶ σύσκεψη ἀπάνου στὴ σύσκεψη, θετική ἀπόφασις δὲν πήρανε. Τέλος, ἦρθε στὴς 5 τοῦ μηνός ὁ Βενιζέλος καὶ μίλησε στὸ λαό. Γαλήνεψε ἡ φουρτούνα, καί, στὴς 6, ἅμα πῆγε στὴ Βουλὴ μέσα, δίχως λέξη νὰ βγάλῃ, κατόρθωσε ὁ τεχνίτης πολιτικὸς νὰ ψηφιστῇ (148 κατὰ 121) πῶς ἡ Βουλὴ προδίδει στὸν ὅρκο, κ' ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἐξέλεγεσιν τῶν ἐκλογῶν, ἔχει σκοπὸ νὰ βαρπτιστῇ ἂν εἶναι Ἐθνοσυνέλεψις, Βουλὴ Ἀναθεωρητική ἢ ὅτι ἄλλο. Τώρα γίνεται ἡ ἐξέλεγεσις.

Ὡς τόσο ἦρθε καὶ ὁ Θεοτόχης ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, κι ἄλλο δὲ βλέπεις στὴς ἐφημερίδες, παρὰ τί λένε πῶς θὰ κάμουνε καὶ θὰ δείξουνε τὰ κόμματα, πῶς πέφτει ὁ Δραγούμης, πῶς θὰ βγῇ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κομματικὸς κτλ. Ὁ Βενιζέλος δὲν ἀνα-

κατεύεται σ' αὐτά, καὶ μόνο ἡ στάση του αὐτὴ δείχνει τὸν ἄξιο Κυβερνήτη, ὅπως δὲ τέμολογοῦνε ξένοι καὶ δικοί, ἀκόμα καὶ τὸ Στέμμα, κρίνοντας ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ λόγον του.

Στὸ ἀναμεταξὺ ἐδῶ εἶχαμε δασκαλικὲς μεταβολές, κάτι ἐπεισόδια γιὰ τὸ ἐμπόριο τῆς σταγίδας στὰ Φιλιατρά, 3—4 ἀπὸ τοὺς διωρισμένους νέους καθηγητάδες σὸ Πανεπιστήμιον ποὺ δὲ δέχονται νὰρ-θοῦν, καὶ παραλίγο μὰ μονομαχία ἐνδὲ ἀνώτερου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ μὲ τὸν ὑπουργό του. Εἶχαμε, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, καὶ τὴ σύγκλησις τῶν ἐφεδρῶν τοῦ 906 καὶ 907, γιὰ νὰ μὴ μείνουν τὰ σύνορά μας ἀφύλαχτα. Γιατὶ πάντα τὸ ζωνάρι κρεμασμένο οἱ γειτόνοι μας. Εἶχανε δὲν εἶχανε, τὰ καταφέρανε νὰ ματαιώσουνε τὴν Πατριαρχικὴ Ἐθνοσυνέλεψιν. Φυλακώσανε 19 πληρεξούσιους· ὁ Πατριάρχης ζήτησε νὰ παραιτηθῇ· μπηκε στὴ μέση κι ὁ διχτάτορας ὁ Σεφκέτ, καὶ ἀναγκάστηκε τὸ Πατριαρχεῖο νὰ γράψῃ καὶ νὰ δηλώσῃ πῶς ἀπ' ἀνάγκη καὶ στανικῶς ἀφήνει γιὰ τὴν ὥρα στὴν πάντα τὴν Ἐθνοσυνέλεψιν. Μὰ τὸ Τούρκικον Ἰπουργεῖο ἀπάντησε πῶς ὅμοια μέτρα θὰ λάβῃ, ἂν πάλι γίνῃ τίποτα δίχως τὴν ἀδεία του. Καὶ τὰ πράματα πάντα δύσκολα, μὲ τοὺς ἀποκλεισμούς, τοὺς ἀφοπλισμούς, τοὺς διωγμούς καὶ τοὺς ἀρπαγμούς στὴ Μακεδονία. Ὁ Γρυπάρης ποὺ ζήτησε ἀδεία νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν Πόλιν, δὲ θὰ τὴ χρησιμοποιήσῃ, ἂν καὶ ὕστερ' ἀπὸ τὴς τόσες προσβολὰς εἶναι ἄσκημη ἡ θέσις του μὲ τοὺς Τούρκους. Ὁ νόμος τοὺς γιὰ τὴς ἐκκλησίες, ἐφαρμόστηκε καὶ στὸ Ἀργυρόκαστρο. Τὸ περίφημο δάνειό τοὺς ναυάγησε ὀριστικά καὶ στὸ Παρίσι κι ὁ Βεζίρης ἔφυγε ἀπὸ καί. Τώρα γίνονται στὴν Ἀγγλίαν ἐνέργειες. Μὰ δὲν καλοδβλέπουν οἱ Ἑγγλέζοι πιά τοὺς Νεότουρκους, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὴ συμμαχικὴ συνεννόησίν τοὺς μὲ τὴ Ρουμανία, ποὺ τόσο τὴ σκολιάζει ὁ παγκόσμιος τύπος—συνεννόησις ποὺ σκοπὸ ἔχει προσέγγισιν στὴν Τριπλὴ καὶ φοβέρα γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὴ Βουλγαρία.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Κατα, σὸ Chibin el Com. Δάραμε τὴ συντροφίαν κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Δ. Φρ. σὸ Santa Rosa de Veracruz. Στέλνουμε τὸ φύλλο σὸ καινούριον σου κατατόπι.—κ. Στ. Στάβ. στὴ Σωζόπολιν. Ἀκόμα τίποτα ὀρισμένο. Ὑστερ' ἀπὸ ἓνα χρόνον μαθαίνουμε θὰν τὰρχινῇσουνε, ὥστε ἔχουμε καιρὸ ἀκόμα.—κ. Δύτη, ἐδῶ. Ἀφοῦ μᾶς λὲς πῶς, «κρίνοντας ἀπὸ τὴν κωμῆδιαν ποὺ εἶδες νὰ παίζεται», τὸ ἐπίγραμμα τοῦ περασμένου φύλλου δὲ μπορεῖ νὰ εἶναι, «κατὰ τὴν κρίσιν σου», παρὰ αὐτοεπίγραμμα, σοῦ λέμι κ' ἐμεῖς πῶς ἡ κρίσις σου «δικαία ἐστίν», κ' ἔλα νὰ πάρῃς τὸ βραβεῖο.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ